

Herkenning door huisartsen van een LVB

Samenvatting in eenvoudige taal

We hebben onderzoek gedaan onder huisartsen naar de herkenning van signalen van een LVB (licht verstandelijke beperking). Met dit onderzoek proberen we de zorg voor mensen met een LVB te verbeteren.

We hebben vier vragen gesteld:

1. Herkennen huisartsen mensen met een LVB?
2. Waaraan herkennen huisartsen mensen met een LVB?
3. Hebben huisartsen behoefte aan meer kennis over LVB?
4. Wat doen huisartsen als ze een LVB bij iemand herkennen?

Hieronder volgen de antwoorden op die vragen.

Vraag 1. Herkennen huisartsen mensen met een LVB?

Het is voor huisartsen niet makkelijk om iemand met een LVB te herkennen. Zij denken dat heel weinig mensen in hun praktijk een LVB hebben. Als huisartsen goed letten op de signalen van een LVB, leren ze deze ook beter herkennen. Dit gaat niet vanzelf, huisartsen moeten hier in hun werk steeds op letten.

Vraag 2. Waaraan herkennen huisartsen mensen met een LVB?

Een LVB zie je niet aan de buitenkant van mensen. Het is moeilijk om de diagnose te stellen. Vooral bij volwassenen. Huisartsen noemen verschillende dingen waaraan ze mensen met een LVB herkennen. Bijvoorbeeld als iemand zijn schoolopleiding niet heeft afgemaakt. Of als iemand weinig kennis over ziekte en gezondheid heeft. Of als iemand veel sociale problemen heeft.

Huisartsen zeggen in het onderzoek dat ze het belangrijk vinden om te weten dat iemand een LVB heeft. Ze kunnen dan goede zorg geven. Ze kunnen iemand bijvoorbeeld voortaan extra lang op het spreekuur laten komen. De huisarts heeft dan meer tijd om de patiënt te kunnen begrijpen.

Vraag 3. Hebben huisartsen behoefte aan meer kennis over LVB?

De meeste huisartsen willen leren hoe zij een LVB kunnen herkennen. Hiervoor gebruiken ze het liefst officiële informatie uit richtlijnen. Maar die informatie moeten zij wel makkelijk kunnen vinden. Soms hebben mensen met een LVB ook extra of speciale hulp nodig. De meeste huisartsen willen graag weten naar welke zorgverleners zij dan kunnen verwijzen.

Huisartsen leren tijdens hun opleiding weinig over mensen met een LVB. Daardoor weten zij ook niet zo goed waaraan zij die moeten herkennen.

Huisartsen hebben het met elkaar ook weinig over het onderwerp LVB. De meeste huisartsen kennen geen tests om een LVB te ontdekken. Slechts een enkele huisarts heeft wel eens een test gebruikt bij een patiënt. Veel huisartsen vinden het belangrijk dat tests om een LVB te ontdekken meer bekendheid krijgen.

Vraag 4. Wat doen huisartsen als zij iemand met een LVB herkennen?

Uit het onderzoek blijkt dat huisartsen het lastig vinden om de patiënt te vertellen dat hij misschien een LVB heeft. Ook weten zij vaak niet hoe zij patiënten met een LVB goed kunnen doorverwijzen naar andere zorgverleners.

Huisartsen overschatten mensen met een LVB vaak. Zij nemen bijvoorbeeld al snel aan dat de patiënt iets begrijpt als hij ja knikt. Tijdens het spreekuur is vaak te weinig tijd om echt door te vragen wat er precies aan de hand is.

Als huisartsen weten dat een patiënt een LVB heeft, gaan ze vaak anders met die patiënt om. Ze vragen bijvoorbeeld of de patiënt in eigen woorden kan vertellen wat de dokter heeft gezegd. Huisartsen kunnen ook met hun assistenten en praktijkondersteuners afspreken hoe zij samen voortaan beter rekening kunnen houden met patiënten met een LVB.

Dit zijn belangrijke aanpassingen die huisartsen zien om betere zorg te geven aan patiënten met een LVB. De meeste huisartsen in het onderzoek doen dit helaas niet altijd, maar wel soms of regelmatig.

Wat kunnen huisartsen nog meer doen?

Als huisartsen weten dat een patiënt een LVB heeft, kunnen zij verschillende dingen doen. Zo kunnen ze de patiënt doorverwijzen, om te testen of echt sprake is van een LVB. Dit onderzoek kost geld en wordt niet altijd vergoed door de verzekering. Uit het onderzoek blijkt dat de huisarts alleen deze testen laat doen, als het echt nodig is om de patiënt verder te kunnen helpen. Of als de patiënt er zelf om vraagt.

Huisartsen kunnen ook advies vragen aan een specialist: de arts voor verstandelijk gehandicapten (AVG). Deze AVG weet veel over mensen met een LVB en kan tips en oplossingen geven. Uit ons onderzoek blijkt, dat huisartsen niet goed weten wanneer zij patiënten naar de AVG kunnen doorsturen. Ook weten zij niet goed waar de AVG zit.

Verder geven huisartsen aan beter te willen weten naar wie zij iemand met een LVB kunnen verwijzen voor extra hulp. Soms is namelijk extra hulp nodig als een patiënt veel problemen heeft die de huisarts niet kan oplossen. Bijvoorbeeld van een maatschappelijk werker, het wijkteam, een gedragskundige of een psycholoog.